

Wysokość emerytury w świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia 10 września 2009 r. (tzw. emerytura po emeryturze).

W dniu 10 września 2009 r. Sąd Najwyższy w składzie 7 sędziów podjął uchwałę, w której przesądził, iż: **”Kwotę bazową obowiązującą w dacie złożenia wniosku o emeryturę na podstawie art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) przez osobę mającą ustalone prawo do wcześniejszej emerytury, która podlegała co najmniej trzydziści miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, uwzględnia się tylko do obliczenia części socjalnej później ustalonej emerytury (art. 53 ust. 1 pkt 1 i ust. 4 tej ustawy)”**.

Tym samym więc został zakończony spór dotyczący możliwości zastosowania – w takim przypadku – aktualnej kwoty bazowej nie tylko przy obliczaniu części socjalnej emerytury, ale także przy ustalaniu podstawy wymiaru świadczenia.

Lektura większości artykułów, jakie pojawiały się w prasie zarówno przed podjęciem wskazanego rozstrzygnięcia, jak również po zapadnięciu uchwały, wskazuje na brak rozróżnienia instytucji przeliczenia wysokości już przyznanej emerytury, od sytuacji, gdy obliczana jest wysokość emerytury dla osoby, która wcześniej nabyła już prawo do takiego świadczenia.

Do takiego wniosku prowadzi także analiza wypowiedzi internautów, jakie były zamieszczane na różnych forach internetowych. Te spośród nich, które prezentowały stany faktyczne osób uprawnionych do emerytury wskazują, iż nie wszyscy świadczeniobiorcy są wystarczająco zorientowani w możliwościach przeliczenia posiadanego świadczenia.

Jakkolwiek możliwości te wskazywaliśmy w publikacjach, zarówno na stronach internetowych ZUS (np. [Ponowne ustalanie wysokości świadczeń od podstawy wymiaru przeliczonej po dniu 28 lutego 2009 r.](#)), jak i formie papierowej (ulotka dostępna we wszystkich jednostkach ZUS – „Podstawa wymiaru oraz wysokość emerytury”) - przedstawione powyżej okoliczności skłoniły nas do przybliżenia problematyki związanej z ustalaniem wysokości świadczeń przyznawanych osobom już wcześniej uprawnionym do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, jak i przeliczaniem tych świadczeń.

Wysokość emerytury przysługującej w przypadku wskazania za podstawę jej wymiaru podstawy wymiaru wcześniej przyznanego świadczenia.

Emerytura po emeryturze

Przytoczona wyżej uchwała Sądu Najwyższego przesądza o sposobie ustalenia wysokości emerytury w przypadku, gdy wniosek o to świadczenie zgłasza osoba, która:

- ma ustalone prawo do wcześniejszej emerytury,
- przez okres co najmniej 30 miesięcy po przyznaniu wcześniejszej emerytury podlegała ubezpieczeniom społecznym.

O zasadach ustalenia wysokości emerytury w takim przypadku przesądza art. 53 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz.1227), którą przywołujemy dalej jako ustawę emerytalną.

Większość wpływających do ZUS wniosków w sprawie ponownego obliczenia emerytury z uwagi na podleganie ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, składają osoby uprawnione do wcześniejszej emerytury, które spełniły warunki do emerytury powszechnej, a więc przysługującej z tytułu ukończenia wieku wynoszącego 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn.

WAŻNE! Ustawa o emeryturach i rentach z FUS nie przewiduje możliwości przeliczenia emerytury osobie, która przez 30 miesięcy po jej przyznaniu podlegała ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Natomiast osoby, które spełniają warunki do kolejnej emerytury, a są już uprawnione do takiego świadczenia, mogą zgłosić wniosek o przyznanie emerytury z innego tytułu.

Jak wyżej wskazano, w znakomitej większości dotyczy to osób uprawnionych do emerytury wcześniejszej (np. wcześniejszej emerytury pracowniczej, emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze czy emerytury przyznanej w związku z pobieraniem renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową itd.).

W przypadku tych osób, podstawę wymiaru nowoprzyznawanej emerytury, może stanowić **wyłącznie podstawa wymiaru emerytury wcześniejszej**. Wynika to wprost z art. 21 ust. 2 pkt 1 ustawy emerytalnej, który stanowi, że podstawę wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do emerytury, stanowi podstawa wymiaru tej wcześniejszej emerytury – w wysokości uwzględniającej waloryzację, jakie miały miejsce od przyznania świadczenia wcześniejszego.

Tak więc podstawę wymiaru kolejnej emerytury może stanowić wyłącznie podstawa wymiaru emerytury przyznanej wcześniej, natomiast część socjalna obliczana jest:

- od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do obliczenia emerytury wcześniejszej lub
- od kwoty bazowej obowiązującej w dacie przyznania kolejnej emerytury, jeżeli po przyznaniu emerytury wcześniejszej, ubezpieczony podlegał przez co najmniej 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Emerytura po rencie z tytułu niezdolności do pracy lub świadczeniu przedemerytalnym

W powołanej uchwale Sąd Najwyższy odnosi się do sposobu obliczania wysokości emerytury przyznawanej osobie już uprawnionej do emerytury, jednak należy wskazać, że art. 53 ust. 3 i 4 dotyczy także sposobu obliczania wysokości emerytury dla osób uprawnionych do renty z tytułu niezdolności do pracy lub świadczenia przedemerytalnego.

Podkreślamy, że omawiane przepisy **nie dotyczą przeliczenia** pobieranego świadczenia, a **ustalenia wysokości emerytury przyznawanej** osobie, która nabywa prawo do świadczenia, będąc już uprawnioną do emerytury wcześniejszej, renty z tytułu niezdolności do pracy lub świadczenia przedemerytalnego.

Podstawa wymiaru wcześniejszego świadczenia jako podstawa wymiaru emerytury

Zasada wyboru kwoty bazowej, która ma być zastosowana do obliczenia wysokości emerytury dla osoby, której za podstawę wymiaru tej emerytury przyjęto podstawę wymiaru wcześniej przyznanego świadczenia, wskazana jest w art. 53 ust. 3 ustawy emerytalnej. Zgodnie z tym przepisem – w takim przypadku – do obliczenia wysokości emerytury stosuje

się te samą kwotą bazową, którą ostatnio przyjęto do obliczenia podstawy wymiaru wcześniejszego świadczenia (a więc tego, którego podstawa wymiaru stanowi podstawę wymiaru przyznawanej emerytury), a następnie emeryturę tę waloryzuje się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia prawa do emerytury.

Natomiast art. 53 ust. 4 ustawy emerytalnej zawiera wyjątek od tej zasady. Stanowi on, iż w przypadku, gdy ubezpieczony wskazał, aby za podstawę wymiaru przyznawanej emerytury przyjąć podstawę wymiaru wcześniej ustalonego świadczenia, do obliczenia wysokości emerytury nie stosuje się art. 53 ust. 3 wym. ustawy, nakazującego obliczenie emerytury od kwoty bazowej ostatnio przyjętej do obliczenia wcześniej przyznanego świadczenia, o ile – po przyznaniu tego wcześniejszego świadczenia - zainteresowany podlegał przez co najmniej 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Zasada ta brzmi dość skomplikowanie, stąd postaramy się omówić ją krok po kroku, w jak najbardziej czytelny sposób.

Istotą omawianych regulacji jest to, że do ustalenia nowoprzyznawanej emerytury przyjmowana jest podstawa wymiaru wcześniej przyznanego świadczenia.

WAŻNE! Art. 53 ust. 3 i 4 ustawy emerytalnej reguluje sposób ustalenia wysokości świadczenia wyłącznie w przypadku, gdy za podstawę wymiaru przyjmowana jest podstawa wymiaru świadczenia, które przyznano mu wcześniej.

Chodzi tu zatem o przypadki, w których za podstawę wymiaru nowoprzyznawanej emerytury ZUS przyjął:

- podstawę wymiaru renty z tytułu niezdolności do pracy,
- podstawę wymiaru wcześniej przyznanej emerytury,
- podstawę wymiaru emerytury obliczonej dla potrzeb ustalenia świadczenia przedemerytalnego, przyznanego na podstawie przepisów o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (art. 53 ust. 5 ustawy emerytalnej).

Oznacza to zatem, że ZUS nie oblicza tej podstawy wymiaru na nowo, lecz za podstawę wymiaru emerytury przyjmuje kwotę już wyliczoną. Podstawę tą przyjmuje w wysokości uwzględniającej wszystkie waloryzacje, jakie miały miejsce od przyznania poprzedniego świadczenia, do przyznania emerytury.

Przykład: W październiku 2009 r. wniosek o emeryturę składa ubezpieczony ur. w 1942 r., uprawniony od sierpnia 1997 r. do emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w szczególnych warunkach. ZUS przyznał mu emeryturę w wieku 55 lat, bowiem przez 15 lat stale i w pełnym wymiarze czasu pracy był zatrudniony jako pracownik bezpośrednio zatrudniony przy ręcznym wyciąganiu gorącego wsadu z pieców grzewczych (praca wymieniona w dziale III punkt 5 wykazu B rozporządzenia z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze – Dz. U. Nr 8, poz.43 ze zm.).

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury przyznanej w 1997 r. wynosił 97,89%, a zatem podstawa jej wymiaru wynosiła 964,53 zł (985,32 zł x 97,89%). Kwota 985,32 zł to kwota bazowa obowiązująca w dacie przyznawania emerytury, w wysokości ustalonej po jej wyrównaniu – od 1 marca 2008 r. - do 100% przeciętnego wynagrodzenia.

Podstawę tę ZUS przyjmie za podstawę wymiaru nowoprzyznawanej emerytury, przy czym musi ją ustalić w wysokości uwzględniającej waloryzację, jakie miały od sierpnia 1997 r. do miesiąca przyznania emerytury, tj. do października 2009 r., a więc:

- od 1 września 1997 r. – wskaźnik waloryzacji 105,2% - wysokość podstawy wymiaru to 1.014,69 zł (964,53 zł x 105,2%),
- od 1 marca 1998 r. - wskaźnik waloryzacji 105,25% - wysokość podstawy wymiaru to 1067,96 zł (1.014,69 zł x 105,25%),
- od 1 września 1998 r. – wskaźnik waloryzacji 105,25% - wysokość podstawy wymiaru to 1124,03zł (1067,96 zł x 105,25%),
- od 1 czerwca 1999 r. – wskaźnik waloryzacji 108,7% - wysokość podstawy wymiaru to 1221,82 zł (1124,03 zł x 108,7%),
- od 1 czerwca 2000 r. – wskaźnik waloryzacji 104,3%- wysokość podstawy wymiaru to 1274,36 zł (1221,82 zł x 104,3%),
- od 1 czerwca 2001 r. – wskaźnik waloryzacji 112,7% - wysokość podstawy wymiaru to 1436,20 zł (1274,36 zł x 112,7%),
- od 1 czerwca 2002 r. – wskaźnik waloryzacji 100,5% - wysokość podstawy wymiaru to 1443,38 zł (1436,20zł x 100,5%),
- od 1 marca 2003 r. – wskaźnik waloryzacji 103,7%- wysokość podstawy wymiaru to 1496,79 zł (1443,38 zł x 103,7%),
- od 1 marca 2004 r. – wskaźnik waloryzacji 101,8% - wysokość podstawy wymiaru to 1523,73 zł (1496,79 zł x 101,8%),
- od 1 marca 2006 r. – wskaźnik waloryzacji 106,2% - wysokość podstawy wymiaru to 1618,20 zł (1523,73 zł x 106,2%),
- od 1 marca 2008 r. – wskaźnik waloryzacji 106,5% - wysokość podstawy wymiaru to 1723,38 zł (1618,20 zł x 106,5%),
- od 1 marca 2009 r. – wskaźnik waloryzacji 106,1% - wysokość podstawy wymiaru to 1828,51 zł (1723,38 zł x 106,1%).

Podstawa wymiaru nowoprzyznawanej emerytury wynosi zatem 1 828,51 zł.

Powyższy przykład wskazuje, w jaki sposób ZUS realizuje przepis, nakazujący przyjęcie za podstawę wymiaru emerytury – podstawy wymiaru wcześniej przyznanego świadczenia.

Nie może tu być zatem mowy o stosowaniu jakiegokolwiek innej kwoty bazowej, niż ta, którą przyjęto wcześniej. W przypadku zastosowania innej kwoty bazowej, niż przyjęto do obliczenia wcześniej ustalonej emerytury (renty lub świadczenia przedemerytalnego) – nie byłaby to podstawa wymiaru wcześniej przyznanego świadczenia, o której mowa w art. 53 ust. 3 i 4 ustawy emerytalnej.

Kolejny krok to obliczenie wysokości emerytury.

Wysokość emerytury, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru wcześniej przyznanego świadczenia

W przypadku, gdy podstawę wymiaru emerytury stanowi podstawa wymiaru wcześniej przyznanego świadczenia, ustawa emerytalna przewiduje dwa sposoby wyliczenia świadczenia.

Który z nich zastosuje ZUS uzależnione jest od tego, czy – po przyznaniu wcześniejszego świadczenia – ubezpieczony pozostawał przez wymagany – co najmniej 30 miesięczny - okres w ubezpieczeniu społecznym lub w ubezpieczeniach emerytalnym i rentowych.

Jeżeli ubezpieczony nie pozostawał w takich ubezpieczeniach przez wskazany okres, wysokość emerytury obliczana jest w myśl art. 53 ust. 3 ustawy emerytalnej, a więc przy zastosowaniu kwoty bazowej ostatnio przyjętej do obliczenia tego świadczenia, którego podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru przyznawanej emerytury.

Oznacza to więc, że jeżeli emeryt, którego podstawę wymiaru obliczyliśmy w *przykładzie* – nie podlegał tym ubezpieczeniom po przyznaniu wcześniejszej emerytury – do obliczenia wysokości emerytury przyznawanej w 2009 r. zostanie przyjęta kwota bazowa obowiązująca w sierpniu 1997 r., tj. 985,32 zł. Emerytura zostanie obliczona od tej kwoty, a następnie podwyższona w ramach waloryzacji, jakie miały miejsce od sierpnia 1997 r. (data przyznania emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach) do października 2009 r. (data przyznania emerytury powszechnej).

Natomiast w przypadku, gdy zainteresowany udowodnił - przypadający po przyznaniu wcześniejszego świadczenia – co najmniej 30 miesięczny okres pozostawania w ubezpieczeniu społecznym lub ubezpieczeniach emerytalnym i rentowych, do ustalenia wysokości emerytury przyjmuje się zwaloryzowaną podstawę wymiaru świadczenia przyznanego wcześniej, natomiast część emerytury niezależną od tej podstawy, a zatem część socjalną emerytury – oblicza się od kwoty bazowej, obowiązującej w dacie zgłoszenia wniosku (powstania prawa) do nowoprzyznawanej emerytury.

Prześledźmy zatem, w jaki sposób ZUS ustali wysokość emerytury w przypadku przedstawionym w przedstawionym powyżej *przykładzie*. Przypominamy, że w październiku 2009 r. wniosek o emeryturę składa ubezpieczony urodzony w 1942 r., który od sierpnia 1997 r. jest uprawniony do emerytury wcześniejszej. Wnioskodawca po przyznaniu emerytury wcześniejszej pracował przez 3 lata i 2 miesiące (38 miesięcy). Część socjalną emerytury ZUS obliczy zatem od kwoty bazowej obowiązującej w dacie zgłoszenia wniosku o to świadczenie. W październiku 2009 r. obowiązuje kwota bazowa w wysokości 2578,26 zł, a zatem część socjalna emerytury – tj. 24% tej kwoty to 618,78 zł.

Pozostałą część emerytury ZUS obliczy przyjmując:

- po 1,3% podstawy jej wymiaru (przypominamy, że podstawą wymiaru emerytury jest zwaloryzowana podstawa wymiaru emerytury wcześniejszej) za każdy rok okresów składkowych,
- po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych.

Przeliczenie wysokości emerytury

Przeliczenie, określane przez ustawę emerytalną jako ponowne ustalenie wysokości emerytury, dotyczy świadczenia przyznanego prawomocną decyzją organu rentowego, do którego świadczeniobiorca jest już uprawniony, a którego wysokość chce podwyższyć.

Wskazana ustawa przewiduje dwie zasadnicze możliwości przeliczenia emerytury. Pierwszy z nich polega na doliczeniu okresów składkowych lub nieskładkowych, drugi – na ponownym obliczeniu wysokości świadczenia od przeliczonej podstawy wymiaru.

Doliczenie okresów składkowych i nieskładkowych

Emeryt, który nadal wykonuje pracę zarobkową i z tego tytułu polega obowiązkowi ubezpieczeń społecznych, może zgłosić wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury

poprzez doliczenie nieuwzględnionych dotychczas okresów składkowych lub nieskładkowych.

Wniosek o doliczenie okresu ubezpieczenia należy składać nie wcześniej niż po zakończeniu kwartału kalendarzowego.

W przypadku zaprzestania wykonywania pracy w trakcie kwartału kalendarzowego, wniosek o doliczenie okresów składkowych i nieskładkowych, przebytych po przyznaniu emerytury, może być zgłoszony w każdym czasie, a więc także przed upływem kwartału kalendarzowego, w którym ustało ubezpieczenie.

Niezależnie od daty zgłoszenia wniosku, a więc w każdym czasie, doliczeniu do uwzględnionego już stażu pracy podlegają okresy składkowe i nieskładkowe, przebyte przed przyznaniem emerytury.

Ustalenie wysokości świadczenia z uwzględnieniem doliczonych okresów składkowych i nieskładkowych następuje od miesiąca, w którym został zgłoszony stosowny wniosek.

Kwotę emerytury zwiększa się doliczając do kwoty świadczenia:

- po 1,3% podstawy wymiaru, ustalonej z uwzględnieniem wszystkich waloryzacji, jakim było objęte zarówno świadczenie, jak i podstawa jego wymiaru, za każdy rok okresów składkowych,
- po 0,7% podstawy wymiaru (ustalonej z uwzględnieniem waloryzacji) za każdy rok okresów nieskładkowych.

Przeliczenie podstawy wymiaru emerytury

Ustawa emerytalna przewiduje możliwość przeliczenia podstawy wymiaru emerytury z uwzględnieniem zarobków uzyskanych przed jej przyznaniem.

Osoby, którym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto podstawę wymiaru wcześniej przyznanego świadczenia, mogą zgłosić wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury, wskazując do jej obliczenia zarobki uzyskane w ciągu 10 kolejnych lat kalendarzowych, wybranych z ostatnich 20 lat poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o tę emeryturę lub wniosek o przeliczenie podstawy jej wymiaru, albo z dowolnie wybranych 20 lat podlegania ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, przypadających przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o tę emeryturę lub wniosek o przeliczenie podstawy jej wymiaru.

Emerytura zostanie przeliczona, jeśli wskaźnik wysokości podstawy wymiaru będzie wyższy niż poprzednio ustalony (art. 111 ustawy emerytalnej), a wysokość emerytury zostanie obliczona od kwoty bazowej ostatnio przyjętej przy obliczaniu wysokości tego świadczenia.

Osoby, które pracowały po przejściu na emeryturę i osiągały korzystne zarobki, mogą zgłosić wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru z ich uwzględnieniem (art. 110 ustawy emerytalnej).

W takim przypadku do przeliczenia podstawy wymiaru należy wskazać zarobki (uzyskane w całości lub w części po przyznaniu emerytury) z 10 kolejnych lat kalendarzowych, wybranych z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających rok, w którym zgłoszono wniosek o przeliczenie, lub z dowolnie wybranych 20 lat kalendarzowych ubezpieczenia.

ZUS dokona przeliczenia, jeżeli wskaźnik wysokości podstawy wymiaru będzie wyższy od ustalonego poprzednio.

Emeryci, którzy nie pobierali emerytury wskutek zawieszenia prawa (np. osiągnęli zarobki

przekraczające 130% przeciętnego wynagrodzenia lub kontynuowali, bez rozwiązania stosunku pracy, zatrudnienie), do przeliczenia nie muszą wykazywać wyższego wskaźnika wysokości wynagrodzenia. Mogą więc wskazać zarobki niższe – uzyskane, w całości lub w części, po przyznaniu emerytury. W takim przypadku ZUS również obliczy emeryturę od kwoty bazowej obowiązującej w dniu zgłoszenia wniosku o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury.

ZUS przeliczy podstawę wymiaru – nawet jeżeli wskaźnik jej wysokości jest niższy od poprzedniego – temu emerytowi, który do tego przeliczenia wskaże zarobki uzyskane w całości po przyznaniu emerytury (10 lub 20 lat) i pod warunkiem, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniesie co najmniej 130%.

Przy obliczaniu wysokości emerytury od przeliczonej podstawy wymiaru, do której wskazano (w całości lub w części) zarobki uzyskane po jej przyznaniu, ZUS zastosuje kwotę bazową obowiązującą w dniu zgłoszenia wniosku o przeliczenie.

Osoba, która będąc na wcześniejszej emeryturze pracowała i osiągała korzystne zarobki przed zgłoszeniem wniosku o kolejną emeryturę lub – najpóźniej – wraz ze zgłoszeniem tego wniosku – powinna złożyć wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury wcześniejszej, dołączając nowy wykaz zarobków.

W przypadku bowiem, gdy do wniosku o emeryturę po emeryturze zostanie dołączony wykaz zarobków, ZUS w pierwszej kolejności sprawdzi, czy w oparciu o te zarobki jest możliwe przeliczenie podstawy wymiaru wcześniej przyznanego świadczenia. Jeśli tak – ZUS w pierwszej kolejności przeliczy emeryturę wcześniejszą, a następnie – za podstawę wymiaru przyznawanej emerytury – przyjmie przeliczoną podstawę wymiaru wcześniejszej emerytury.

Przykład

W marcu 2007 r. ZUS przyznał wcześniejszą emeryturę pracowniczą kobiecie, urodzonej w grudniu 1948 r. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury zainteresowana wskazała zarobki z lat 1997 – 2006. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosił 156,88%. Po przyznaniu świadczenia emerytka nieprzerwanie pracowała i osiągała bardzo wysokie zarobki. Prawo do emerytury było zawieszane. W grudniu 2008 r. emerytka skończyła 60 lat, a w styczniu 2009 r. zgłosiła wniosek o podjęcie wypłaty emerytury, która wobec ukończenia 60 lat – przysługiwała jej w pełnej wysokości – niezależnie od kwoty zarobków. Przypominamy, że od stycznia 2009 r. nie obowiązuje już przepis uzależniający możliwość pobierania emerytury od rozwiązania stosunku pracy. W marcu 2009 r. uprawniona zgłosiła wniosek o emeryturę powszechną. Do wniosku o emeryturę przedłożyła wykaz zarobków uzyskanych w latach 1999 – 2008. Zarobki te nie mogą być uwzględnione do ustalenia podstawy wymiaru nowej emerytury, bowiem podstawę tą może stanowić wyłącznie podstawa wymiaru wcześniejszej emerytury. Przed przyznaniem nowej emerytury ZUS sprawdził, czy przedłożone zarobki mogą być przyjęte do przeliczenia podstawy wymiaru wcześniejszej emerytury. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, obliczony od tych zarobków, wyniósł 162,11%, a zatem był wyższy od ostatnio ustalonego. ZUS przeliczył zatem podstawę wymiaru emerytury wcześniejszej i obliczył ją od kwoty bazowej obowiązującej w dacie zgłoszenia wniosku o to przeliczenie, tj. 2578,26 zł. Do ustalenia podstawy wymiaru nowoprzyznawanej emerytury została przyjęta przeliczona podstawa wymiaru emerytury wcześniejszej.